

πρώτον τὴν βασιλικὴν ἀξίαν· ὁμῶς μαθὼν, ὅτι ὁ Σταυράκιος, διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν γυναῖκά τε εἰς τὸν θρόνον, ἀπεφάσισε νὰ ὑερέσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆ φωτὸς τῶν ὀμμάτων, ἐσερξεν εἰς τὸ προσφερόμενον, καὶ ὑποχέθεις δημοσίᾳ καὶ ἐγγράφως νὰ ὑπερασπίζεταί τὰ προνόμια τῆς ἐκκλησίας, καὶ ν' ἀπέχη ἀπὸ τῆ φόνου τῶν Χριστιανῶν, ἐσεφθῆ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆ πατριάρχου Νικηφόρου (1). Ὁ νέος βασιλεὺς ἐπρόσασε μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν πατριάρχον νὰ σέψῃ καὶ τὴν σύζυγον Προκοπίαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆ Θεοφύλακτον, τὸν ὁποῖον ἔλαβε κληρονόμον τῆς βασιλείας· ἀλλὰ μόλις ἐπιβεβαιώθει εἰς τὸν θρόνον, ἴδε τὴς Σαρακηνῶν καὶ Βελγάρων κατατρέχοντας τὴν βασιλείαν τε, καὶ πρὸς μὲν τὴς πρώτης σείλας τὸν Λέοντα, διοικητὴν τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, ἀπέκρεσεν αὐτὸς, κατακόψας 20,000 ἀνδρώπων, πρὸς δὲ τὴς Βελγάρων στρατεύσας αὐτὸς, καὶ μετὰ τινὰς ἀκροβολισμῶν συμπλακεῖς εἰς μάχην, κατενικήθη καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινέπολιν ἔντρομος καὶ περίλυπος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε νὰ παραδώσῃ τὴν πορφυραν εἰς ἄνδρα πολεμικώτερον καὶ ἀξιώτερον, καὶ νὰ μονάσῃ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΕΟΝΤΟΣ.

Ὁ Μιχαὴλ παρεκίνει τὸν Λέοντα νὰ δεχθῆ τὴν βασιλείαν. Ὁ Λέων, ἐλεύθερος ὢν ἀπὸ πάσης φιλοτιμίας, καὶ πιστὸς πρὸς τὸν βασιλέα, ἄλλως δὲ καὶ βλέπων τὴν κινδυνέουσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, μόλις κατεπέσθη εἰς τὸ ζήτημά τε καὶ εἰς τὰς δεήσεις

(1) Θεοφάν. εἰς Νικηφ. 9.

τῶν ἀρχόντων, στρατιωτῶν κ' τῷ πατριάρχῃ. Οὗ δὲ Μιχαὴλ ἀκύσας, ὅτι ὁ Λέων ἔσερξε νὰ σφεδρῆ βασιλεὺς, ἀνεχώρησε μετὰ τῆς βασιλίσσης κ' τῶν τέκνων εἰς τὸ μοναστήριον τῆ Φάρου, ὅπου ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα τῇ 12 Ἰουλίου ἐν ἔτει 813, βασιλεύσας χρόνον ἕνα, μῆνας κ' ἡμέρας ἐννέα. Αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τῆ Θεοφάνους (1), ὅσις ἔζη τότε, καὶ ἐχρημάτισεν αὐτόπτης τῶν γεγονότων. Οὗ δὲ Κεδρηνοῦς διηγεῖται τὴν ἀνάβασιν τῷ Λέοντος ἑτέρως πως, διότι κατ' αὐτὸν ὁ Μιχαὴλ ἐνίκα πάντοτε εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἕως ὅτε ὁ Λέων, ὅσις ἐξήτει τὴν ὑπέροχον δύναμιν, εἴλκισε τὰ ἔθνη πρὸς ἑαυτὸν, ἐξ ἧ οἱ στρατιῶται ἀθυμήσαντες, ἔφυγον ἀτάκτως, κ' ἔτιως ἀφῆκαν τῆς Βουλγαρίας νικητάς. Οὗ βασιλεὺς μόλις ἔφυγεν εἰς Ἀδριανούπολιν κ' ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετ' ὀλίγων ἡππέων. Οὗ Λέων, ἀπόντος τῷ βασιλέως, κατηγορεῖ αὐτὸν ὡς δειλὸν, γυναικῶδη κ' σμικρόψυχον βασιλέα, κ' κατέπεισε τὸ στρατεύμα ν' ἀποσταθῆ κ' νὰ κηρύξῃ αὐτὸν βασιλέα· ὑπεκρίνετο δὲ, ὅτι ἀπεποιεῖτο τὴν βασιλείαν, ἕως ἧ Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς, εἰς τῶν πρώτων στρατηγῶν, σπασάμενος τὸ ξίφος, ὡς προεδιδάχθη, ἐφοβέριζε νὰ τὸν φονεύσῃ, εἰάν δὲν ὑπακῆσθαι εἰς τὰς δεήσεις παντὸς τῷ στρατεύματος, λέγων ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς βασιλείας ἐκρέματο ἀπ' αὐτῷ μόνῃ. Οὗ καλοκάγαθος βασιλεὺς μαθὼν τὴν ἀποστασίαν τῶν στρατιωτῶν κ' τὴν σφετεριζομένην βασιλείαν τῷ Λέοντος, ἔμῃνον δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὰς φιλίας τε, οἱ ὅποιοι ἐσυμβέλευον αὐτὸν ν' ἀντισταθῆ, ἀλλὰ κ' ὠνείδισεν αὐτῆς

(1) Θεοφάν., εἰς Μιχαὴλ. 2.

λέγων, ὅτι κάλλιον ἤγάπα τὸν θάνατον, παρά τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, εἰς τὸν ὅποιον ἀναμφιβόλως ἤθελε χυθῆ πολὺ χριστιανῶν αἷμα, καὶ ἔτω σείλας πρὸς τὸν Λέοντα τὸ διάδημα, τὴν ἀλεργίδα καὶ τὰ κοκκοβαφῆ πέδιλα, τὰ σύμβολα τῆς βασιλείας, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ ἀδεῶς εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1). Τοιαύτη ὑπάρχει ἡ μαρτυρία τῆ Κεδρηνῆ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠθέλομεν προτιμήσει ἀναντιρρήτως τὴν μαρτυρίαν τῆ Θεοφάνης, εἰάν ἤμεν βέβαιοι, ὅτι τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἱστορίας τέττε συγγράφη παρ' αὐτῆ τῆ ἰδίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τινὲς ἀξιόπιστοι ἄνδρες διίσχυρίζονται, ὅτι ὁ Θεοφάνης ἐτελείωσε τὴν ἱστορίαν τε ἕως τῆς βασιλείας τῆ Νικηφόρου, καὶ ὅτι τὸ τελευταῖον μέρος εἶναι ὑποβολιματὸν καὶ κίνημα ἐνὸς συγγραφέως φίλου τῆ Λέοντος, ἀφήνομεν εἰς τὸν ἀναγνώστην νὰ κρίνῃ, ἂν ὁ Λέων ἤρπασεν, ἢ ἔλαβε τὴν βασιλείαν παρὰ τῆ Μιχαὴλ ἐνόμως (2).

Ὁ ἔν νεός βασιλεὺς ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφρόντισεν ἐν πρώτοις νὰ διαχωρίσῃ τὸν Μιχαὴλ καὶ τὴν σύζυγόν τε, οἱ ὅποιοι ἀνεχώρησαν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μοναστήριον, καὶ ἐκλείσσε τὸν μὲν Μιχαὴλ εἰς τὸ κατὰ τὴν νῆσον Πρώτην μοναστήριον, τὴν δὲ Προκοπίαν ἐξώρισεν ὁμῶς μετὰ τὰ τέκνα τῆς ἀλλαχῆ, εὐνοχίσας πρῶτον τὸν Θεοφύλακτον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν ἀπανθρόπως, διὰ νὰ μὴ γεννήσῃ διαδόχου (3). Οἱ

(1) Κεδρην. εἰς Λέοντα.

(2) Ὁ Ζωναρᾶς βιβλ. ιε'. κεφ. ιη'. ἀπολύει προσέτι Λέοντα τὸν Ἀρμένιον ἀπὸ πάσης κατηγορίας προδοσίας, καὶ προσαπονέμει τὴν ἀνάβασίν τε ἐπὶ τὸν θρόνον εἰς τὸ θέλημα τῶν στρατευμάτων.

(3) Ζωναρ. καὶ Κεδρην. εἰς Μιχαὴλ.

Βέλγαροι ἐπαιρόμενοι ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ τῶν, εἰσέβα-
 λον εἰς τὴν Θράκην, καὶ διήρπαζον τὴν χώραν καίον-
 τες καὶ σφάττοντες. Ὁ Λέων συναγαγὼν ὅσον ἐδύνα-
 το κράτευμα, ἐσράτευσε κατ' αὐτῶν, καὶ συνῆλθεν
 εἰς μάχην, ὅπως πολλοὶ ἔπεσον ἑκατέρωθεν, ἕως ἔ-
 βλέπων ἀπὸ τότε ὑψηλῶς, ὅτι οἱ Βέλγαροι κατεδίω-
 κον ἀτάκτως τὰς φεύγοντας, ὤρμησεν εἰς αὐτὰς ἐξαί-
 φνης μετὰ ἐκλεκτῶ τάγματος στρατιωτῶν, τὰς ὁποίας
 εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀνανεώσας τὴν μάχην, κατενίκησε
 τὸν ἐχθρὸν, ἄλλως μὲν φονεύσας, ἄλλως δὲ πιάσας
 αἰχμαλώτους. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ὁ βασιλεὺς Κρε-
 μος κατὰ τινὰς μὲν ἐφονεύθη, κατ' ἄλλως δὲ ἐπιά-
 θη αἰχμάλωτος· ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ᾗ, οἱ Βέλγαροι
 συνέλαβον τὸσον τρόμον, ὥστε μετὰ πολλὰς χρόνας
 ἀφῆκαν τὴν μοναρχίαν εἰρηνικὴν. Ὁ βασιλεὺς μὴ
 φοβόμενος ἤδη μήτε τὰς Βελγάρους, μήτε τὰς Σα-
 ρακηνῶν, οἱ ὁποιοὶ ἦσαν εἰς διχόνοιαν, ἐπεμελεῖτο
 ν' ἀκυρώσῃ τὴν συνθήκαιν τῆ προσκυνεῖν τὰς σεβα-
 σμίας εἰκόνας, καὶ πρὸς τῆτο ἔγραψε δόγμα, προσά-
 ζων νὰ μὴ προσκυνῶσι τὰς εἰκόνας, καὶ νὰ τὰς καθαι-
 ρέσωσιν ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας. Ὁ πατριάρχης Νικη-
 φόρος, Νικήτας ὁ πατρικίος καὶ συγγενὴς τῆς βασι-
 λίσσης Εἰρήνης, Θεόδωρος ὁ περίφημος μοναχὸς, ὁ
 ἱστοριογράφος Θεοφάνης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐναντιόμε-
 νοι εἰς τὴν προσαγὴν τῆ βασιλέως, ἐξωρίθησαν (1).

Ἐν τέτοις, ὁ Μιχαὴλ ὁ ἐπονυμαζόμενος τραυ-
 λὸς, ὅσις ἀνεβιβάθη εἰς μεγάλα ἀξιώματα, συνώ-
 μωσε κατὰ τῆ βασιλέως, ἐπιθυμῶν τῆς βασιλείας·

(1) Ὁ Λέων εὐνείχισεν ἔ μόνον τὸν Θεοφύλακτον,
 ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Νικήταν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸς
 τὸ μοναχικὸν σχῆμα, μετονομάσας Εὐστράτιον καὶ Γ' γνάτιον.

ὅμως ἀναγνωριθεῖς, ἐπιάθη καὶ κατεδικάσθη νὰ καῖ·
 Ἡ βασίλισσα Θεοδοσία βλέπυσα, ὅτι οἱ ὑπηρεταὶ ἔφε-
 ρον τὸν αἰχμάλωτον εἰς καταδίκην τὴν ἡμέραν πρὸ τῶν
 γενεθλίων τῆ Κυρίε, ὠνειδίξε τὸν ἄνδρα ὡς ἀλάστορα καὶ
 θεομάχον, διότι ἔμελλε νὰ φονεύσῃ τὸν ἄνθρωπον κατ'
 ἐκείνην τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἔμελλε νὰ μεταλάβῃ
 τῶν ἀχράντων μυσηρίων, καὶ κατέπεισέν αὐτὸν ν' ἀνα-
 βάλλῃ τὴν καταδίκην εἰς ἄλλην ἡμέραν, ὁ ὅποῖος φο-
 βέμενος μὴ φύγῃ ὁ κακῆργος, ἔκλεισεν αὐτὸν εἰς σί-
 δηρον, καὶ ἐφύλαττε τὰς κλεῖς παρ' ἑαυτῷ. Οἱ Μι-
 χαὴλ μινύσας εἰς τὰς συνωμώτας διάτινων μοναχῶν,
 οἱ ὅποιοι ἦλθον πρὸς αὐτὸν μὲ τὴν ἄδειαν τῆ βα-
 σιλέως, ὅτι θέλει φανερῶσαι πάντας εἰς τὸν Λέσι-
 τα, εἰάν δὲν τὸν ἐλευθερώσῃν ὅσον τάχως ἀπὸ τὴν
 φυλακὴν, ἐφόβισεν αὐτὰς τόσον, ὡσε ἀποφασίσαντες
 νὰ τὸν λυτρώσῃν ἀνυπερθέτως, εἰσέβησαν τῇ ἐπαύ-
 ριον ἴαν πρῶτῃ εἰς τὸ παλάτιον, ἐγκατάμιχθέντες
 μὲ τὰς κληρικὰς, ὅσοι ἔφαλλον καὶ ὑμνολόγῃν εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν τῆ βασιλέως, καὶ κρυπτόμενοὶ ἐν τινι
 σκοτεινῷ τόπῳ, ἴδον τὸν βασιλέα ἐμβαίνοντα, καὶ ὄρ-
 μήσαντες, ἐφόνευσαν ὑχὶ τὸν βασιλέα, ἀλλὰ τὸν
 τῆ κλήρῳ ἑξαρχον, μὴ βλέποντες διὰ τὸ σκότος
 τῆ ὄρθρου. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Λέων ἐννοήσας τὴν ἐπι-
 βλην, εἰσέδου εἰς τὰ ἄδυτα τῶν θυσιασηρίων, καὶ
 διαρκάσας τὴν τῆ θυμιατηρίε σειρὰν, ἣ ὡς τινὲς
 λέγουσι, τὸν θεῖον σαυρόν, ἀντεπάλαιε πολὺν χρόνον,
 ἕως ἔ ἀποκοπεῖς τὴν δεξιὰν ὑπὸ τῶν συνωμοτῶν, ἔπε-
 σε κατὰ γῆς· οἱ δὲ ὄρμήσαντες, κατεπλήγωσαν καὶ
 ἀπέκοψαν αὐτῆ τὴν κεφαλὴν (1).

(1) Οἱ Ζωναράς διηγεῖται ἑτέρως πως τῆτο τὸ σὺκι-
 βάν καὶ διεξοδικώτερον (βιβλ. ιε'. κεφ. 21).

Τοιοτρόπως ἀπέθανε Λέων ὁ δ΄, βασιλεύσας ἔτη ἑπτὰ, μῆνας πέντε, καὶ ἡμέρας δεκατέσσαρας. Πολλοὶ, καὶ αὐτοὶ οἱ ἄσπονδοὶ αὐτῷ ἐχθροὶ διὰ τὴν εἰκονομαχίαν τε, χαρακτηρίζουσι τὸν Λέοντα ὡς βασιλέα ἐγρήγορον, ἀρχολον καὶ διορθωτὴν πολλῶν εἰς τὴν βασιλείαν εἰσφρησάντων ἀτοπιῶν. Αὐτὸς διένεμε πάντοτε τὰ ἀξιώματα εἰς τὸς ἀξίους, ἦτο παντάπασιν ἐλεύθερος ἀπὸ τῆς φιλαργυρίας, καὶ ἐνὶ λόγῳ εἶχε πολλὰς ἀρετὰς βασιλικὰς, διὸ καὶ ὁ πατριάρχης Νικηφόρος, ὅτε ἤκουσε τὸν θάνατόν τε, ὡμολόγησεν αὐτὸν μέγαν μὲν, ἀλλ' ἀσεβέστατον βασιλέα. Οἱ δὲ συνωμόται ἐνυβρίσαντες τὸ σῶμα τῷ δυσυχῆς βασιλέως, καὶ πιάσαντες τὴν Θεοδοσίαν καὶ τὸς υἱὸς τῆς, αὐτὴν μὲν ἐκλείσαν εἰς τὸ μοναστήριον, τῆς δὲ τέσσαρας υἱὸς, τὸν Σαββάτιον, τὸν καὶ Κωνσταντῖνον μετονομασθέντα, τὸν Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Θεοδόσιον, ἐξώρισαν εἰς τὴν λεγομένην Πρώτην νῆσον, ὅπερ μετὰ τινα χρόνον εὐνεχίωθησαν δι' ἐπιταγῆς τῷ Μιχαήλ, ἐξ ὧν ὁ Θεοδόσιος ἀπέθανεν ὑπὸ τῶν πόνων. Ἐν τέτοις, ὁ Μιχαήλ λυθεὶς ἀπὸ τῶν δεσμῶν ὑπὸ τῶν συνωμοτῶν, ἐκομίσθη εἰς τὸ παλάτιον, καὶ εἶτα ἐσέφθη εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ὑπὸ τῷ πατριάρχῃ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΤΡΑΤΛΟΥ.

Ὁ Μιχαήλ, ὅστις ὑψώθη τοιοτρόπως εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἐγεννήθη ἐν Ἀμορίῳ, πόλει τῆς Φρυγίας, κατοικημένη ἀπὸ Ἰουδαίους καὶ χριστιανῶν αἰρετικῶν, ἐνήσειε τὸ σάββατον τῶν Ἰουδαίων, ἤρνετο τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπίσειε πολλὰ δόγματα ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως (1). Τῷ πρώτῳ ἔτει

(1) Κεδρην. εἰς Μιχ.

τῆς βασιλείας ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἐξορίας πολλὰς ἐπισκόπους, μοναχὰς καὶ ἄλλους ἀνδρώπυς, καὶ ἐπρόσαξε νὰ ἐξετάσῃσι τὸ ἀμφισβητούμενον περὶ τῶν εἰκόνων εἰς μίαν σύνοδον ἐν Κωνσταντινῆ πόλει. Ἐκεῖνοι δὲ δὲν ὑπήκουσαν λέγοντες, ὅτι ἡ προσκύνησις τῶν εἰκόνων κριθεῖσα θεάρετος, καὶ ἐπικυρωθεῖσα ἀπὸ τῆν οἰκουμενικὴν σύνοδον, δὲν ἐπιδέχεται περισσοτέραν ἐξέτασιν. Αὕτη ἡ ἀπόκρισις παρώξυνε πολὺ τὸν βασιλέα, ὅσις ὁμῶς μὴ θέλων νὰ τὸς μεταχειρισθῆ τυραννικῶς, ἐσυγχώρησεν αὐτοῖς τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων ἔξω τῆς πόλεως.

α. χ. 680. Τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας συνέβη τρομερὸς ἐμφύλιος πόλεμος εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας ἐξ αἰτίας ἐνὸς ὀνομαζομένου Θωμᾶ. Οὗτος ὁ ἀνὴρ κατὰ τινὰς μὲν συγγραφεῖς ἦν ὁ ὑπηρέτης ἐνὸς συγκλητικῆ τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, ὁ ὅποιος ἀτιμάσας τὴν γυναῖκά του, ἔφυγε πρὸς τὸς Ἀγαρηνοὺς, καὶ μετὰ 25 χρόνων διατριβὴν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν ἀξιόλογον δύναμιν, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ Ῥωμαϊκὸν βασίλειον, ὡς ὑπέχετο, κηρύττων ἑαυτὸν Κωνσταντῖνον, υἱὸν τῆς Εἰρήνης· κατ' ἄλλους δὲ ἦν ἀνὴρ μέγας ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ πάντοτε πιστὸς πρὸς τὸν Λέοντα, τῷ ὁποίῳ τὴν θάνατον ἀποφατίσας νὰ ἐκδικήσῃ, ὤρμησεν εἰς τὰ ὄπλα. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἦ, αὐτὸς ἦν ἀνὴρ μεγαλοπρεπῆς, Ῥωμαλατὸς καὶ μεγαλόψυχος, τιμώμενος ἀπὸ τὸς στρατιώτας διὰ τὸ εὐπροσήγορον αὐτῷ καὶ ἀσεῖον, ὁ ὅποιος εὐρῶν εἰς ὅλους τὸς κατοίκους τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι ἐμίσην τὸν Μιχαὴλ, μεγάλην ἀποδοχὴν, συνήθροισεν ἀξιόλογον δύναμιν, καὶ εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἀσίαν ἀκωλυτὶ, ὑπέταξε τὸς πράκτορας τῶν δημοσίων φόρων, καὶ διήρπαξε τὰς ἐναν-

τιμμένας πόλεις, ἔπειτα κυριεύσας ὅλην τὴν Ἀσίαν
 ἔτι Συρίαν, ἐνεδύθη τὴν πορφύραν ἔτι τὸ διάδημα, ἔτι
 ἐσέφθη ὑπὸ τῆ Ἰώβ, τῆ τότε πατριάρχου τῆς Ἀντιο-
 χείας, βασιλεύς. Ὁ Μιχαὴλ ἐσειλε κατ' αὐτῆ ὅλα
 τὰ ἔθνη, ὅσα ἐδύνατο νὰ συνάξῃ· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς,
 ἔμνον ἀπαντήσας αὐτὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν, κατενίκη-
 σεν, ἀλλὰ ἔτοιμάσας ὅσον τάχιςα μεγάλου σόλου,
 κατενίκησε τὸν τῆ βασιλέως, ἔτι διαβάς εἰς τὴν Θρά-
 κην, ἤλθεν ἐξαίφνης πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 ἐλπίζων, ὅτι οἱ πολῖται θέλουσιν ἀνοίξῃ αὐτῷ ἐρ-
 χομένῳ τὰς πύλας· αὐτοὶ δὲ μετὰ πολλὰς ὕβρεις,
 ἀπέκρουσαν αὐτὸν εἰς δύο μάχας, ἔτι ἐφόνευσαν πολ-
 λὰς τῶν αὐτῆ στρατιωτῶν. Ἐν τῷ δὲ ὁ Θωμᾶς ἠτοιμά-
 ζετο νὰ ὀρμήσῃ ἔτι τρίτον, ἔτι νὰ προσβάλλῃ τὴν πόλιν
 ἐν ταύτῳ κατὰ γῆν τε ἔτι θάλασσαν, χειμῶνος σφο-
 δρῶ ἐπιγενομένῳ, ὁ σόλος ἔτι πᾶσαι αἱ πολεμικαὶ
 μηχαναὶ κατηφανίσθησαν. Τοῦτο τὸ συμβᾶν ἔτι με-
 ρικαὶ ἐξοδοὶ τῶν πολιορκημένων ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ
 λύσῃ τὴν πολιορκίαν, ἔτι νὰ παραχειμάσῃ εἰς τὴς
 χειμαδίους τόπους, μετὰ σερεῖαν ἀπόφασιν νὰ πολιορκήσῃ
 πάλιν τὴν πόλιν κατὰ τὸ ἔαρ, ὡς ἔγινεν. Ἐπειδὴ
 δὲ ἐν τῷ μεταξύ ὁ Μιχαὴλ ἠντρέπισε σόλον, ἔτι συ-
 νήθροισε περὶ δύνάμιν, ὁ Θωμᾶς εὗρεν ἤδη περισ-
 σοτέραν ἀντίστασιν ἢ πρότερον, ἔτι εἰς μίαν ἐξοδὸν τῶν
 πολιορκημένων ἐζημίωσε πολλὰς στρατιώτας, ὁ δὲ σό-
 λος ἐδιώχθη εἰς τὴν ἄμμον ἀπὸ τὸν βασιλικόν. Εἰς
 τὸ σράτευμα τῆ τυράννου Θωμᾶ εὗρίσκετο ἔτι ὁ Γρηγό-
 ριος, ἀνὴρ ἀνδρείος ἔτι πολεμικὸς, ὁ ὅποτος ὡς συγ-
 γενὴς τῆ Λέοντος ἐξοριθεὶς ὑπὸ τῆ Μιχαὴλ εἰς τὴν
 Σκύρον, πρῶτον μὲν ἀπῆλθε πρὸς τὸν Θωμᾶν, παρ' ἔτι
 ἔτι ἔλαβε 12,000 στρατιώτας ὑπὸ τὴν διοίκησίν τε,

ἤδη δὲ βλέπων, ὅτι ἐκεῖνος ἐδυσύχει, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ εἰρήνην μετὰ τῷ Μιχαήλ, ὁ ὅποιος εἶχε μά-
 λιστα εἰς τὴν ἐξουσίαν τε τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα τε.
 Ἀλλ' ὁ Θωμᾶς μαθὼν ἐν καιρῷ τὰ διανοήματά τε,
 ἀφείς ἱκανὸν πλῆθος στρατιωτῶν πρὸς πολιορκίαν τῆς
 πόλεως, ἐστράτευσε μετὰ τῶν λοιπῶν κατὰ τῷ Γρηγο-
 ρίῳ, καὶ ἀπαντήσας αὐτὸν, τὸ μὲν στρατεύμα τε κατενί-
 κησεν, αὐτὸν δὲ πιάσας ἐθανάτωσε, καὶ ἔτιωσ ἐπέσρεψε
 θριαμβεύων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς πολιορκίας (1).
 Ἐν τέτοις, ἀκύσας ὁ βασιλεὺς τῶν Βελγάρων,
 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπολιορκεῖτο εἰς τὴν μητρόπολιν τε,
 παρακινέμενος εἴτε ἀπὸ συμπάθειας, εἴτε ἀπὸ φιλίας,
 ἐστράτευσε πρὸς βοήθειάν τε. Ὁ Θωμᾶς ἀκύνων αὐτὸν
 ἐπερχόμενον, μετὰ τινα δισταγμὸν, ἀπεφάσισε νὰ στρα-
 τεύσῃ κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ λύσας τὴν πολιορκίαν,
 ἀπίνθησεν αὐτὸς κατὰ τὸν Κηδόκτη χώρον, ὅπε μά-
 χη νικηθεὶς, ἐτράπη εἰς φυγὴν· καὶ ἀκύσας ὅτι ὁ εὐ-
 λος τε παρεδόθη εἰς τὸν βασιλέα, ἀφήκε τὴν πο-
 λιορκίαν, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Διάβασιν, τόπον ἕ-
 μακρὰν τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, ὅθεν κατέτρεχε τὴν
 πλησιόχωρον χώραν. Ὁ Μιχαήλ σείλας τὸν Κατά-
 κηλαν καὶ Ὀλβιανὸν μετὰ μεγάλης δυνάμεως, ἐπρό-
 σαξε νὰ ὀρμήσωσι κατ' αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἀντεπολέ-
 μησας μὲν ἀνδρείως, ἀλλὰ προδοθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων
 αὐτῶν στρατιωτῶν ἐνικήθη, καὶ μόλις ἔφυγεν εἰς τὴν
 Ἀδριανέπολιν, ὅπε πολιορκηθεὶς, παρεδόθη ὑπὸ τῶν
 ἰδίων αὐτῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν Μιχαήλ, ὁ ὅποιος κό-
 ψας αὐτῶν χεῖρας καὶ πόδας, καὶ καθίσας ἐπὶ ὄντι,
 ἐθεάτριζε δι' ὅλην τῶν στρατοπέδου, ὅσιν καὶ ἀπέ-

(1) Κεδρην. εἰς Μιχαήλ σελ. 395.

Θαυε μετ' ὀλίγον θάνατον ἐπώδυνον. Ὁ δὲ Ἀναστάσιος, ὁ δευτὸς υἱὸς τῆ Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος ἠρνήσατο τὸν μοναχικὸν βίον, παρεδόθη ὑπὸ τῶν ἐγκατακων τῆς Βιζύης εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπαθε τὰ παραπλήσια τῷ πατρί. Τὸ Πάνιον καὶ ἡ Ἡράκλεια, δύο παραθαλασσίαι πόλεις τῆς Θράκης, τὰς ὁποίας ἐκυριεύσεν ὁ Θωμᾶς, μισῆσαι τὸν βασιλέα διὰ τὴν εἰκονομαχίαν, δὲν ἤθελον γὰρ παραδοῦν, ἀλλὰ τῆς μὲν πρώτης τὰ τεῖχη κατεκρημνίσθησαν ἀπό τινος γενομένου σεισμῆ, ἡ δ' ἄλλη ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου. Μετὰ τῆτο παρεδόθησαν πολλαὶ ἄλλαι πόλεις, καὶ ἔτιωσ ἔπαυσεν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

Ἐν τέτοις, οἱ Ἀγαρηνοὶ, οἱ ὁποῖοι κατῴκων τὴν Ἰσπανίαν, βλέποντες τὴν ἀκαταστασίαν τῆς ἀνατολικῆς βασιλείας, ἠτοιμάσαν πολλαὶ πλοῖα, καὶ παραδόντες εἰς τὸν ναύαρχον Ἀπόχαψον, ἐπρόσαξαν αὐτὸν γὰρ εὖρη πε καρποφόρον νῆσον, ὅπε ἐδύναντο γὰρ σείλωσιν ἀποικίαν. Ὁ Ἀπόχαψος διαρπάσας ὅλας τὰς νῆσους τῆς μεσόγειε θάλασσης, εἰσέβη εἰς τὴν Κρήτην, ὅθεν ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐπήγει αὐτὴν τὴν νῆσον ὑπέρολυ, περιγράφων αὐτὴν ὡς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα. Τότε οἱ Σαρακηνοὶ ἐτοιμάσαντες τῆ χειμῶνος τεσσαράκοντα πλοῖα, ἐπλευσαν τὴν ἀνοιξιν πρωϊαίτατα, καὶ πεζεύσαντες εἰς τὴν νῆσον, ἐσρατοπέδευσαν ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον Χάρακα, ὅθεν ὁ Ἀπόχαψ ἐσειλεν εἰς τὴν χώραν κατασκόπευς, οἱ ὁποῖοι ἐλθόντες ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι ἡ νῆσος εἶναι παντάπασιν ἔρημος στρατιωτῶν, καὶ ὅτι ἠμπόρει γὰρ κυριεύσει αὐτὴν ἀμαχητὶ, μεθ' ὃ ὁ Ἀπόχαψ ἐπρόσαξε γὰρ κατακαύσῃ τὸν εὐλον, καὶ ἔτιω ἢ ἀναγκάσει τὲς μετ' αὐτῆ στρατιώτας γὰρ θεωρῶσι τὴν νῆσον

ὡς πατρίδα. Ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀκήσας τὸ γεγονός, ἔσειλε Δαμιανὸν, τὸν κόμητα τῆ βασιλικῆ ἱπποσασίᾳ καὶ πρωτοσπαθάριον, μετὰ μεγάλης δυνάμεως κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, ὁ ὁποῖος ἐνωθεὶς μετὰ τῆ Φωτεινῆ, τῆ στρατηγῆ τῶν Ἀνατολικῶν, ἐστράτευσε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι κατενίκησαν τὸ στράτευμά τε, φονεύσαντες καὶ αὐτὸν κατὰ πρώτην προσβολήν, εἰς τρόπον ὡσεὶ μάλις διασωθεὶς ὁ Φωτεινὸς, ἐκόμισεν εἰς τὸν βασιλέα τὰ νέα τῆς ἑφορᾶς. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ μὴ φοβούμενοι ἤδη, ἔκτισαν κερδαὴν πόλιν εἰς τόπον δεξιῶν καὶ εὐφυῆ πρὸς εὐετηρίαν, κατὰ τὴν συμβουλὴν ἐνὸς μοναχῆ, ὀνομαζόμενον Χάνδακα, καὶ ἐντεῦθεν κατρέχοντες τὴν ὅλην νῆσον, ἐκυρίευσαν αὐτὴν ἐν ὀλίγῳ, ἣ ὁποία ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς νέης αὐτῆς δεσπότης Χάνδαξ, ἣ κατὰ τινὰς Κανδία, ὁμωνύμως τῇ πόλει. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο τῷ β' ἔτει τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆ τραυλῆ (1).

Ὁ Μιχαὴλ ἐντρεπόμενος ὕ ἀφήσῃ τῆς Σαρακηνῆς εἰς τὴν Κρήτην, ἔσειλε μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆ ἐμφυλίου πολέμου τὸν Κρατερόν μετὰ μεγάλης ναυτικῆς δυνάμεως, προσάξας νὰ κυριεύσῃ πάλιν τὴν νῆσον. Ὁ Κρατερὸς ἀποβάς ἀκωλύτως εἰς τὴν νῆσον, ὤρμησεν εἰς τῆς ἐχθρῆς ἀνδρείως. Ἡ μάχη ἐχρημάτισεν ἀπὸ πρωῒ ἕως μεσημβρίας ἐκατέρωθεν ἰσορροπῆς, ἕως ἣ οἱ Σαρακηνοὶ, ἐξ ὧν πολλοὶ ἔπεσον καὶ

(1) Κατὰ Κεδρηνὸν (εἰς Μιχ.) ὁ παρ' αὐτῆ ὀνομαζόμενος Ἀπόχαψ, ὅστις παρὰ Ζωναρᾶ (βιβλ. ιε' κεφ. κδ') ὀνομάζεται Ἀχαψ, εἶναι ὁ ἡγεμὼν τῶν Σαρακηνῶν ἐν Ἰσπανίᾳ, Ἀμερμεμνῆς παρ' αὐτοῖς καλούμενος. Κατ' ἄλλης δὲ ὁ ναύαρχος τῶν Σαρακηνῶν ὠνομάζετο Κάνδαξ, ἐξ ἣ καὶ ἡ ἐπωνομασία τῆς νήσου.

ἐπιάωθησαν αἰχμάλωτοι, ἤρχισαν γὰρ ἐνδίδου, καὶ ἔφυγον κατὰ τὸ ἑσπέρας ἀτάκτως. Ἐὰν οἱ Ῥωμαῖοι τότε κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν, ἐδύναντο εὐκόλως γὰρ κατακόψωσιν ὅλους ἕως ἑνὸς, καὶ γὰρ κυριεύσωσι τὴν πόλιν· αὐτοὶ δὲ, ἀντὶ γὰρ διώξωσι τὸς φεύγοντας, καὶ γὰρ προσβάλωσι χωρὶς ἀναβολῆς τὸν τόπον, ὅπως ἐκεῖνοι κατέφυγον, πρὸς πότις καὶ τρυφᾶς τὴν νύκτα ἐξεβάκχευον, νομίζοντες ἤδη τὸν πόλεμον πεπαυμένον. Οἱ ἐχθροὶ βλέποντες ταῦτα, ἀπεφάσισαν γὰρ μὴ παραμελήσωσιν ταύτην τὴν εὐκαιρίαν, καὶ ὀρμήσαντες περὶ μέσας νύκτας, ἔσφαξαν ὅλους πλὴν τῆ Κρατεροῦ, ὅσις ἐμβὰς εἰς ἐμπυρικόν πλοῖον, ἔφυγεν εἰς τὴν Κῶ. Οἱ Σαρακηνοὶ μὴ εὐρίσκοντες αὐτὸν μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ἐπέρασαν εἰς τὴν νῆσον, καὶ πιάσαντες αὐτὸν, ἐσαύρωσαν. Ὁ Μιχαὴλ μὲν ἔχων ἐλπίδα τῆ ν' ἀνακυριεύσει τὴν Κρήτην, ἐφρόντισε μόνον γὰρ φυλάττει τὰς λοιπὰς νήσους, καὶ γὰρ συσέλη τὴν πειρατείαν τῶν Κρητικῶν. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆτι τῆ Θεοσυγῆς βασιλέως συνέβησαν πολλὰ ἄλλα δημόσια δεινὰ, οἷον μεγάλαι πυρκαϊαὶ, φθοροποιοὶ σεισμοὶ, οἱ ὅποιοι κατέσρεψαν ὀλοκλήρης πόλεις, πλημμύραι, παράδοξα φαινόμενα, ἔνδεια καὶ σπάνις ζωοτροφιῶν κτ., τὰ ὅποια πάντα ὁ Κεδρηνὸς προσπαθόμεναι εἰς τὴν εἰκονομαχίαν τε. Αὐταὶ ὅμως αἱ συμφοραὶ δὲν ἐμπόδισαν αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἄσωτον καὶ πολυτελεῆ ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἔζη καταφρονῶν θρησκείαν καὶ νόμους.

Τῷ ἕκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας, ἀποθανέσης τῆς συζύγου τε, ἤρπασε τὴν Εὐφροσύνην, θυγατέρα τῆ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου, ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ὅπως ἔζη ἐκ παίδων ζωὴν μοναδικὴν, καὶ ἐνυμφεύθη αὐ-

τήν. Μετ' ἔ πολὺ δὲ, ὁ Εὐφῆμιος, στρατηγὸς ἀξιό-
 λογος καὶ δυνατὸς, ἐραυθεὶς ἄλλης τινὸς ὀσίας παρθέ-
 νου, μιμῆμενος τὸν δεσπότην, ἤρπασεν ἀπὸ τὸ ἀσκη-
 τήριον καὶ ἐβίασεν αὐτήν. Οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς ἐβόων κα-
 τὰ τῆς παρανομίας ταύτης, καὶ ἐζήτην ἐκδίκησιν ἀπὸ
 τὸν βασιλέα, ὁ ὅποιος ἐπρόσαξε τὸν διοικητὴν τῆς
 Σικελίας, ὅπως ἐπράχθῃ τὸ παρανόμημα, νὰ ἐρευνη-
 σῇ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ εἰμὲν εὖρη τὴν κατὰ τῆ Εὐφη-
 μίου κατηγορίαν ἀληθινὴν, νὰ τῆ κόψῃ τὴν ῥίνα. Ὁ
 Εὐφῆμιος μαθὼν τὴν προσαγὴν, κατέπεισε πολλὰς
 ἄλλης στρατηγὸς νὰ συνομόσωσι, καὶ ἀποκρέσας τὸν
 διοικητὴν, ὅσις ἤρχετο νὰ πράξῃ κατὰ τὴν προσαγὴν
 τῆ βασιλέως, κατέφυγεν εἰς τὰς Σαρακηνὸς ἐν Ἀφρι-
 κῇ, καὶ ὑπέχετο νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸς τὴν Σικελίαν,
 καὶ νὰ δώσῃ πολὺν φόρον, ἂν κηρύξωσιν αὐτὸν βασι-
 λέα. Ὁ Σαρακηνὸς διοικητὴς τῆς Ἀφρικῆς ἔσερξεν
 εἰς τὰ ὑποχόμενα, καὶ κηρύξας αὐτὸν βασιλέα, ἔ-
 σειλεν εἰς Σικελίαν μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Ὁ Εὐ-
 φῆμιος ἀποβὰς εἰς τὴν Σικελίαν ἀκωλύτως, ἐστράτευ-
 σε πρὸς τὴν Συράκυσαν, καὶ ἠγωνίζετο μὲ λόγους κο-
 λακευτικὸς νὰ καταπέσῃ τὰς ἐπὶ τὰ τείχη ἰσαμένους
 κατοίκους ν' ἀνοίξουν τὰς πύλας, καὶ νὰ τὸν ὁμολογήσω-
 σι βασιλέα· καὶ βλέπων, ὅτι δύο ἀδελφοὶ, ἔγκριτοι
 ἄνδρες τῆς πόλεως, ἐδείκνυσον πρὸς αὐτὸν μέγα σέ-
 βας, καὶ ἠκροάζοντο ἀτενέσερον παρὰ τὰς λοιπὰς, ἐ-
 θάρρησε, καὶ καλέσας αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἐχωρίσθη
 ἀπὸ τῶν λοιπῶν, καὶ ἤρχετο πρὸς ὑπάντησιν, τὸ ὁ-
 ποῖον ἐκεῖνοι βλέποντες, ἐβίασαν αὐτὸν ἀπὸ τὰς τρί-
 χας τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔτως ἀπεκεφάλισαν. Οἱ δὲ Σα-
 ρακηνοὶ δὲν ἔφυγον, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον ἐκυρίευσαν
 ὅλην τὴν νῆσον, καὶ διαβάντες εἰς Ἰταλίαν, ἤλθον

εἰς Τάραντα, καὶ ἐκδιώξαντες τὰς Ῥωμαίους, ἐκυρίευσαν τὴν Καλαβρίαν ὁμῶς μετὰ τὰς γειτνιαζέσας ἐπαρχίας (1). Ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ κυριευθεὶς ἔκ πολλῶ ὕσερον ἀπὸ δυσεντερίαν, κατέσρεψε τὸν βίον ἐλευσίαν, βασιλεύσας χρόνους ὀκτώ, μῆνας ἐννέα, καὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ἐτάφη εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀπα. 829. σόλων (2).

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Μετὰ τὸν Μιχαὴλ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας ὑποκρινόμενος δικαιοσύνην καὶ ἀκριβῆ παρατήρησιν τῶν νόμων, ἀπεφάσισε, μὴ ὅλον ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐχρεώσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀξίαν εἰς τὴν σφαγὴν τοῦ Λέοντος, νὰ τιμωρήσῃ ὅλους τὰς συνεπιθέλους πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων. Ὅθεν συγκαλέσας ὅλους τὰς ἐγκρίτους καὶ προεσώτας τῆς βασιλείας εἰς τὸ πάλαιον, τὸ λεγόμενον πενταπύργιον, εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἀποφασίσας ν' ἀντευεργετήσῃ ὅλους, ὅσοι συνήργησαν εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸν θρόνον, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος δὲν ἐδυνήθη νὰ πράξῃ διὰ τὸν πρόωρον θάνατον, παρεκάλει ἕκασον νὰ χωρισθῆ ἀπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν πλησίον θάλαμον, ὅπως ἐδύνατο κατ' εὐκαιρίαν ν' ἀνταμείψῃ ἕκασον κατ' ἀξίαν. Τότε οἱ φονεῖς τοῦ Λέοντος ἐλπίζοντες μεγάλας ἀνταμοιβὰς, ἐφανέρωσαν ἑαυτοὺς θεληματικῶς. Εὐθὺς ἔβ

(1) Κεδρην. εἰς Μιχαὴλ ἔτ. 8. Ζωναρ. σελ. 173.

(2) Κατὰ Κεδρηνὸν καὶ Ζωναρᾶν ὁ Μιχαὴλ ἐξημίωσε πρὸς ταῖς λοιπαῖς χώρας καὶ τὴν Δαλματίαν, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἀπεσάτησαν.

ὁ βασιλεὺς ἐπρόσβαξεν ἓνα τῶν ὑπηρετῶν νὰ φονεύσῃ τὲς φονεῖς, οἱ ὅποιοι ἢ μόνον ἔχυσαν αἷμα ἀδῶον, ἀλλὰ καὶ ἔσφαξαν ἀνηλεῶς ἐν τῷ ναῷ τῆ κυρίῃ τὸν ἱερωμένον, καὶ ἀπολύσας τὲς λοιπές, ἀπέστειλε τὴν Εὐφροσύνην εἰς τὸ μοναστήριον, ὅθεν ἔλαβεν αὐτὴν ὁ πατήρ, καὶ ἐπεμελείτο τῶν βασιλικῶν ὑποθέσεων, ἀκροαζόμενος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ὅλας τὰς κατὰ τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆ κατηγορίας, παιδεύων κατ' ἀξίαν τὴν ἀδικίαν, καὶ συχνάκις ἐπισκεπτόμενος τὰς ἀγοράς, καὶ ἐξετάζων τὴν τιμὴν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων (1).

Τῷ δὲ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας ἔδωκε τὴν νεωτέραν θυγατέρα τε Μαρρίαν εἰς τὸν Ἀλέξιον Μισηλῆ, Ἀρμένιον τὸ γένος, ἄνδρα ὡραῖον, νέον, μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐνάρετον, καὶ πρὸς τὸν ὅποιον ἔχων μεγάλην πίσιν, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν πρῶτον μὲν πατρίκιον, ἔπειτα δὲ ἀνθύπατον, καὶ τελευταῖον καίσαρα, καὶ τὸν ἔστειλε μετὰ μεγάλης δυνάμεως κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὅποιοι ἔκαμνον μεγάλας λεηλασίας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Οἱ ἔχθροι τῆ Ἀλεξίῃ φθονῶντες τὴν ὑπόληψιν αὐτῆ καὶ τύχην, διέβαλον ὡς ἐπιθυμῶντα τῆς βασιλείας, τὸ ὅποιον ἐκεῖνος μαθὼν, παρεκάλει τὸν βασιλέα νὰ τὸν συγχωρήσῃ νὰ ἐνδυθῆ τὸ μοναχικὸν ἑνὸν ἑνὸν, ἀλλ' εἰς μάτην. Τέλος δὲ ὁ Θεοδόσιος γεννήσας υἱόν, καὶ βλέπων ὅτι ἡ σύζυγος τῆ Ἀλεξίῃ ἀπέθανε, κατεπέμφθη εἰς τὰς δεήσεις τῆ γαμβρῆ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἄδειαν νὰ μονάσῃ (2).

Ἐκτὸς τῆ Ἀλεξίῃ εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἑτέρας δύο

(1) Ἰωάν. Κερροπ. εἰς Θεοφύλ. Ζωναρ. ΙΕ'. κεφ. 25.

(2) Ο' αὐτὸς αὐτόσι.

ἀξιολόγους στρατηγούς, τὸν Μανυῆλ καὶ Θεόφοβον, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ὑψώθη ἀπὸ τὸν Λέοντα καὶ τὸν προβασιλεύσαντα Μιχαὴλ εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα, ὁ δὲ Θεόφοβος ἦν ὁ γνήσιος τῆς ἐνὸς Περσικῆ πρέσβευς ἐκ γένους τῶν βασιλέων, καὶ ἀνετράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωμαϊκῶς. Ἐπειδὴ οἱ Σαρακηνοὶ εἰσβάλλοντες εἰς Περσίαν, ἐφόνευσαν ἢ κατεδίωξαν ὅλους τὸς ἐκ τῆ βασιλικῆ γένους, οἱ ὀλίγοι Πέρσαι, ὅσοι διέφυγον τὸν θάνατον, ἀκήσαντες περὶ τῆ Θεοφόβου, ἐσειλάν πρὸς τὸν βασιλέα παρακαλῶντες νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτὸς ὡς βασιλέα. Ὁ Θεόφιλος ὁμως ὑψώσεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆ πατρικίᾳ, καὶ δὲς αὐτῷ τὴν θυγατέρα εἰς γάμον, ἔγραψε νόμον συγχωρῶν εἰς ὅλους τὸς Πέρσας τὴν ἐπιγαμίαν, τὸ ὅποιον εἴλκυσε πολλὰς Πέρσας πρὸς τὸς Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι ἐσύνησαν ἐξ αὐτῶν τάγμα ὀνομαζόμενον Περσικὸν τάγμα, παρὰ τῆ ὁποίᾳ ὁ βασιλεὺς εἴλπιζεν ἔκ ὀλίγον ὄφελος εἰς τὴν μέλλουσαν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὅποιοι εἰσέβαλον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν Ῥωμαίων. Ὅθεν ἐκστρατεύσας ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆ Μανυῆλ καὶ Θεοφόβου, ἐπολέμησεν ἀνδρείως, ἀλλὰ τέλος τὸ μὲν στρατεύματι ἐτράπη εἰς φυγὴν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν σωματοφυλάκων, 2,000 Περσῶν, καὶ τῆ Θεοφόβου ἀναχωρήσας εἰς τὸ πλησιόχωρον βουνόν, ἀντεμάχετο ἀνδρείως εἰς τὸς ἐχθρούς, οἱ ὅποιοι κυκλώσαντες αὐτὸν, ἐζήτην νὰ τὸν πιάσωσιν αἰχμάλωτον, ἕως ἣ, γενομένης ἐσπέρας, οἱ Ῥωμαῖοι ἀλαλάζοντες καὶ παιανίζοντες κατὰ τὴν συμβεβηκέναι τῆ Θεοφόβου, ἐφόβισαν τὸσον τὸς Σαρακηνοὺς, ὥστε νομίζοντες, ὅτι ἐκεῖνοι ἔλαβον βοήθειαν, ἀνεχώρησαν βιαίως, φοβέμενοι μὴ κυκλωθῆν, καὶ ἔτιως ἔδωκαν εἰς τὸν βασιλέα καιρὸν νὰ καταφύ.

γη εἰς τὸ ἐναπολειφθὲν στρατεύμα. Οἱ Πέρσαι, θάυμαζοντες τῆτο τὸ στρατήγημα τῆ Θεοφώβου, παρεκάλουν τὸν βασιλέα νὰ συγχωρήσῃ αὐτοῖς νὰ συσῆσωσι χωρισὸν τάγμα νὰ τὸν ὑπηρετῆν, εἰς τὸ ὅποιον ἔσερξεν ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς.

Τῷ δὲ ἐπομένῳ ἔτει στρατεύσας ὁ βασιλεὺς πάλιν κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, ἐπολέμησεν εὐτυχέστερον, καὶ μάχῃ κατανικήσας αὐτὸς, ἐφόνευσε πολλὰς αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν 20000 αἰχμαλώτους, τῆς ὁποίας ἐξορίσθησαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Αὕτη ἡ εὐτυχία ἔκαμνεν αὐτὸν τολμηρὸν νὰ στρατεύσῃ καὶ πάλιν τὴν ἄνοιξιν, ἀλλ' ὅμως τὸ μὲν στρατεύμα τὸ κατενικήθη, αὐτὸς δὲ τολμήσας εἰς τὸν ἐχθρὸν βαθυτέρον, ἐκινδύνευσεν νὰ ζωγρηθῆ. Τότε ὁ Μανυὴλ ἰδὼν τὸν κίνδυνον τῆ βασιλείας, ἔδραμνεν εἰς βοήθειαν μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεκίνησε ν' ἀναχωρήσῃ· βλέπων δὲ τὸν βασιλέα ὀκνῶντα καὶ προφασιζόμενον, ὅτι οἱ στρατιῶταί τε θέλουσι γένη ἀθυμώτεροι διὰ τῆς, σπασάμενος τὸ ξίφος πρὸς τὸ σῆθος τῆ βασιλείας, ἐφοβέριζε νὰ τὸν θανατώσῃ, εἰάν δὲν ἀναχωρήσῃ, λέγων ὅτι ἡ αἰχμαλωσία τε θέλει προξενήσῃ εἰς τὴν βασιλείαν περισσοτέραν βλάβην παρ᾽ ὃ θάνατός τε. Τότε ὁ βασιλεὺς ὑπήκουσε, καὶ ἐπέστρεψε διὰ τῆ ἐχθρῆ πρὸς τὸ λοιπὸν στρατεύμα. Οἱ Θεόφιλος πρῶτον μὲν ἐτίμα τὸν Μανυὴλ εἰς ἄκρον, ὀνομάζων αὐτὸν ἐνεργέτην καὶ σωτῆρα, ὕστερον δὲ φθονῶν αὐτῆ τὴν δόξαν, καὶ αἰχμυρόμενος, ὅτι ἐσώθη ἀπὸ ἑνα ὑπήκοόν τε, ἠκροάθη τὰς κατηγορίας τινῶν κακοτρόπων αὐλικῶν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐκτυφλώσῃ. Ἀλλὰ κατὰ τύχην μαθὼν ὁ Μανυὴλ τῆτο ἐν καιρῷ ἀπὸ τὸν ἀρχαιονοχόου τῆ βασιλείας, κατέφυγεν εἰς τὰς Σαρακηνὰς, πρὸς

φέρων εἰς αὐτὸς τὰς ἐκδουλεύσεις τε ἐπὶ συμφωνίᾳ τῆ νὰ τὸν ἀφήσεν χριστιανὸν, καὶ εἰς ὀλίγον ἀναβίβασθαι εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα, ἐσράτευσε κατὰ τῶν Κερματῶν, ἐνὸς πλησιοχώρου ἔθους, καὶ τὸς ἐνίκησε πολλάκις (1).

Αἱ ἀνδραγαθίαι τῆ Μαννὴλ διεφημίωθησαν εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν. Διὸ Σέλων ὁ βασιλεὺς ν' ἀνακαλέσῃ τοῦτον γενναῖον καὶ πιστὸν στρατηγόν, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἰδιοχείρως, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ ὑποχόμενος αὐτῷ πᾶσαν τιμὴν καὶ θεραπείαν. Ὁ Μαννὴλ δεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν κρυφίως παρά τινος μοναχῆ, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην, καὶ ἀνέμενε καιρὸν ἐπιτήδειον νὰ ἐπιστρέψῃ· καὶ αὐτὸς, ὅσιν ἄχρι τῆ δε δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἤδη ἐζήτηε ἐπιπόνως νὰ ἐκδικηθῆ ἔναντιον τῶν ἐχθρῶν τε, καὶ παρεκάλει τὸν Ἰσμαήλ, τὸν βασιλέα τῶν Σαρακηνῶν, νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὴν Καππαδοκίαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων. Ὁ Ἰσμαήλ ἐπαινέσας τὸν σκοπόν τε, παρέδωκεν αὐτῷ ἕ μόνον μεγάλην δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆ, νέον ἔτι ὄντα, πρὸς διδασκαλίαν. Ὁ Μαννὴλ ἔλθων εἰς Καππαδοκίαν, ἐξῆλθε μετὰ τῆ νέου βασιλέως εἰς τὸ κνηγεσίον, ὅπου ἀπαντήσας μερικὸς στρατιώτας Ῥωμαίους, καθὼς προεδίδαξε τὸν διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας, ἐφανέρωσεν εἰς τὸν νέον βασιλέα τὸν σκοπόν τε, καὶ παρεκαλέσας αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ἐσράτευμα, διέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐδέχθη αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἐν.

(1) Κατὰ Κεδρηνὸν ὁ Μαννὴλ διώκει μόνον τὸς φυγάδας καὶ αἰχμαλώτους Ῥωμαίους, μετὰ τὸς ὁποῖους ἐκυρτέυσεν τὸ Χορασάν, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ πιθανώτερον.

βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου ναὸν μετὰ μεγάλης πομπῆς, καὶ ὑψώσας εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, ἐκλεξεν ὡς ἀνάδοχον τῆ ἰῆ τε Μιχαήλ, τὸν ὁποῖον ἔπολλῶ ὕσερον ἐκήρυξε κοινῶν τῆς βασιλείας.

Τῷ ἐπομένῳ ἔτει εἰσέβαλον οἱ Σαρακηνοὶ, ἔχοντες ὁμόφυλον στρατηγὸν, εἰς τὴν Καππαδοκίαν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἀντεστράτευσε προσωπικῶς. Ἐπειδὴ ὁμας τὰ δύο στρατεύματα, ὅτε ἐπλησίασαν ἀλλήλοις, ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τρόμου αἰφνίδιον, ἔφυγον καὶ ὑπέστρεψαν ἀπρακτα. Τῷ δὲ 837 ἔτει ὁ Θεόφιλος εἰσβαλὼν εἰς τὴν Συρίαν, κατέτρεχε τὴν χώραν, καὶ κυριεύσας πολλὰ φρέρια, ἐπέστρεψε θριαμβεύων εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἀφείς στρατηγὸν τὸν Θεόφοβον. Ἀλλ' οἱ Πέρσαι, τῶν ὁποίων ἡ δύναμις ἠύξησεν ὡς 30,000, μὴ φοβέμενοι τὴν ἀπυσίαν τῆ βασιλείως, ἠνάγκασαν τὸν Θεόφοβον ἐν Σινώπῃ νὰ γένη βασιλεὺς· ἀλλ' ἐκεῖνος μνηστῶν εἰς τὸν βασιλέα πάντα τὰ γεγόμενα κρυφίως, καὶ ὑποχόμενος αὐτῷ πίσιν καὶ ὑποταγὴν, ἀνκαὶ κατὰ τὸ φανερὸν ἐδέχθη τὴν βασιλικὴν ἀξίαν, ἔφυγε κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅπε ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς, καὶ ἐτίμα ὡς πρότερον· οἱ δὲ ἀποσάται Πέρσαι ἠξιώθησαν διὰ μεσιτείας αὐτῆ συγγνώμης, καὶ ἐτιμῶντο ὡς πρότερον, ὅμως διεμερίσθησαν εἰς πολλὰς ἐπαρχίας (1).

Ὁ δὲ Θεόφιλος κατατρέχων τὴν Συρίαν, κατήφάνισε τὴν Σωζόπετραν, τὴν πατρίδα τῆ βασιλείως τῶν Σαρακηνῶν, μ' ὅλον ὅτι ἔτος παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀβλαβῆ. Τῆτο παρῶξυνε τὸν

(1) Ἰωαν. Κερροκάλ. εἰς Θεόφ. Ζωναρ. Κεδρην. αὐτ.

βασιλέα τῶν Σαρακηνῶν εἰς ἄκρον, εἰς τρόπον ὡς ἐπνέων θυμὸν καὶ ἀγανάκτησιν, συνήθροισε μεγάλην δύναμιν, καὶ ἐπρόσβαξεν εἰς καθένα στρατιώτην. νὰ ἐγχαράξῃ εἰς τὴν ἀσπίδα τὴν λέξιν Ἀμώριον, τὴν πατρίδα τῆς Θεοφίλου καὶ μητρόπολιν τῆς Κιλικίας, ἀποφασίσας νὰ τὴν κατασρέψῃ. Ὁ βασιλεὺς μαθὼν τὰς πολεμικὰς ἐτοιμασίας τῶν Σαρακηνῶν, συναγαγὼν ὅσιν ἐδύνατο δύναμιν, ἐσράτευσεν εἰς τὸ Δορύλαιον τρεῖς ἡμέρας μακρὰν τῆς Ἀμωρίας. Ἐνταῦθα συνεκροτήθη βουλὴ, ἐν ἣ πολλοὶ στρατηγοὶ συνεβύλευον τὸν βασιλέα νὰ ἀποφύγῃ τὴν μάχην μετὰ τῶν Σαρακηνῶν, τῶν ὁποίων ἡ δύναμις ἦτο μεγαλητέρα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων, καὶ νὰ μετοικίσῃ τὰς κατοίκους τῆς Ἀμωρίας ἄλλαχῶ. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐκλαμβάνων τῆτο ὡς αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν, ἀπεφάσισε νὰ βαρῆθῃ τὸ δυνατόν τὴν πατρίδα, καὶ ἔσειλε μεγάλην δύναμιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀετίου, στρατηγῆς τῶν Ἀνατολικῶν δυνάμεων, τῆς Θεοδώρου Κρατερῆ, τῆς Θεοφίλου καὶ Βεβυτζίου. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἡγεμὼν τῶν Σαρακηνῶν ἔσειλε τὸν ἕν τῃ μὲ 10,000 Τέρκους καὶ πολλὰς Ἀρμενίους, διὰ νὰ ἀποπειράσῃ πρότερον τὴν δύναμιν τῶν βασιλικῶν ἐθνῶν. Τὰ δύο στρατεύματα ἀπήντησαν ἀλλήλοις εἰς τὸν Δαζύμηνον, ὅπου μάχης γενομένης, πρῶτον μὲν οἱ Σαρακηνοὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ὕστερον δὲ οἱ Ῥωμαῖοι καταδιώκοντες τὰς φυγάδας, ἐβλάπτοντο τόσον ἀπὸ τὰ τοξεύματα τῶν Τέρκων, ὡς ἔ μόνον ἔπαυσαν διώκοντες, ἀλλὰ καὶ ἐτράπησαν εἰς ἀτακτὸν φυγὴν. Ὡς τόσον οἱ Πέρσαι, μὲ ὅλον ὅτι ἀφένθησαν ἀπὸ τὸ λοιπὸν στρατεύμα, ἐφύλαξαν τὸν τόπον, ἐκύκλωσαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀντεμάχοντο γενναίως, ἕως ὅτε τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἔδωκεν ἀν-

τοῖς ἀφορμὴν σωτηρίας. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σαρακηνῶν ἀπέσπασε τὴν νίκην τῆ ἰῆ, ἐσράτευσε εὐθὺς πρὸς τὸ Ἀμώριον, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τῆ ἰῆ, ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν, ἣ ὁποία μετὰ πολλὴν καὶ γενναίαν ἀντίστασιν παρεδόθη προδοσίᾳ ἑνὸς πολιτῆ ὀνόματι Βαδίτζε, ἀποσάτε ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Οἱ δὲ Σαρακινοὶ ἐξαγριωθέντες εἰς τὴν ἀντίστασιν τῶν κατοίκων, ἔσφαξαν ὅλους σχεδὸν τῆς ἀνδρας, καὶ κατασρέψαντες τὴν πόλιν, ἀπήγαγον ὅλας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά εἰς αἰχμαλωσίαν.

Ὁ βασιλεὺς λυπηθεὶς ἐς ἄκρον ἐπὶ τῷ ἀφανισμῷ τῆς πατρίδος, ἔπεσεν εἰς μεγάλην μελαγχολίαν, καὶ μὴ δεχόμενος τροφήν, ἀλλὰ πίνων μόνον νερὸν ἐκ χιόνος, ἐκυριεύθη ἀπὸ δυσεντερίαν, καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας χρόνος δώδεκα, μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας εἰκοσιν. Ὁ Ἰωάννης ὁ Κεροπαλάτης διηγεῖται, ὅτι ὁ βασιλεὺς θνήσκων, ἀπεκεφάλισε τὸν Θεόφρονον διὰ μίαν ἀδίκον ὑπόψιν, καὶ προσάξας γὰ τῷ φέρωσι τὴν κεφαλὴν, ἐγγίσας τῇ χειρὶ, εἶπε τὸν ἔσχατον λόγον, ὡς ἀπὸ τῆ νῦν, ἕτε ἐγὼ Θεόφιλος, ἕτε σὺ Θεόφοβος (1). Ὁ Ζωναρᾶς ὁμοίως καὶ ὁ Κεδρηνὸς ἰσορῶσιν, ὅτι ἐδολοφονήθη ἀπὸ ἑνα τῶν ὑπηρετῶν τῆ βασιλείας (2).

Οὗτος ὁ βασιλεὺς ἦν ὁ μέγιστος εἰκονομάχος καὶ ἐχθρὸς τῶν προσκυνόντων αὐτὰς, καὶ ἐκ τῆτε πολλὰ κατηγορέμενος ὑπὸ τῶν τότε συγγραφέων. Αἱ πράξεις αὐτῆ ὁμοίως, οἷαι διηγῶνται καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀσπόνδου ἐχθρῆς, δεικνύουσιν αὐτὸν ἄνδρα ἔχοντα πολλὰς ἀρετάς, φιλοδίκαιον, φίλον τῆ ὑπηκόου, καὶ ἐχ-

(1) Ἰωάν. Κεροπ. αὐτ. (2) Κεδρ. Ζωναρ. αὐτ.

Ἔρον τῆς φιλαργυρίας. Περὶ ταύτης τῆς τελευταίας ἀρετῆς διηγείται ὁ Κεδρηνὸς, ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἰδὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι μία ὄλκας βαρέως πεφορτωμένη εἰσέβαινεν εἰς τὸν λιμένα, ἠρώτησε περὶ τῆς κυρίας αὐτῆς· ὡς δὲ ἔμαθεν, ὅτι ἦτο τῆς βασιλίσσης, ἀπεκρίθη μετ' ὀργῆς, ὁ θεὸς ἐμὲ ἔκαμε βασιλέα, τὴν δὲ σύζυγόν μου πραγματευτὴν, ἢ τίς πατε βασιλεῖά Ρωμαίων ἢ τὴν αὐτῆς σύζυγον ἔμπορον ἴδε; Ταῦτα εἰπὼν, ἐπρόσαξε νὰ καύσωσι τὸ πλοῖον λέγων, ὅταν οἱ βασιλεῖς πραγματεύωνται, τὸ ὑπήκοον λιμοκτονεῖ (1). Αὐτὸς ἐκαλλώπισε τὴν πόλιν μετὰ πολλὰς ὡραίας οἰκοδομὰς, καὶ ἐτείχισεν αὐτὴν μετὰ τείχη ὑψηλὰ καὶ ἄβατα, καὶ ἐξώρισεν ἀπὸ τὴν πόλιν ὅλας τὰς ἀσελγεῖς καὶ ἀτίμους γυναῖκας, ἐπειδὴ ἦτο μέγας ἐχθρὸς τῶν ἀσελγιῶν καὶ τὰ παράδειγμα τῆς ἀρχαίας ὀλιγαρχίας τῶν Ρωμαίων, τὴν ὁποίαν ἠγωνίζετο ν' ἀποκαταστήσῃ μετὰ διαφόρους σωτηριῶδεις νόμους.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ Γ'.

Τὸν Θεόφιλον διεδέξατο ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ, ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐξ χρόνων τότε ὄντος διώκει ἡ μήτηρ αὐτῆς Θεοδώρα, ἡ ὁποία πρῶτον πάντων ἀνεκάλεσεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν ὄλους, ὅσοι διὰ τὴν προσκύνησιν τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἐξωρίσθησαν, ἐδίωξε τὸν Ἰωάννην, τὸν πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐκάθισε τὸν Μεθόδιον, μοναχόντινα καὶ ὑπέρμαχον τῶν εἰκόνων, πράξασα νὰ φυλάττωνται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν αἱ ὑπὲρ τῶν εἰκόνων διαταγαὶ τῆς δευτέρας ἐν Νι-

(1) Κεδρην. εἰς Θεόφ.